

tappning gå de uteder dikeskanterna och fånga karporna, då dessa begiva sig upp på grunt vatten. De göra då skada på fiskebeståndet, och man ser överallt fjäll efter deras måltider på dikeskanterna.

Dannemora den 16 jan. 1933.

B. Tägtström.

Fågelnotiser från Västeråstrakten.

Under jakt vid Fullerö den 22 jan. 1933 iaktogs en äldre hanne av blå kärrhök flygande i sydlig riktning över maderna vid Mälaren — en för årstiden ovanlig förekomst. Temperatur -11° C. och dagen därpå -20° C.

Under föregående år återfanns gräshoppsångaren, *Locustella naevia*, inom stadens område, men med ändrad boplats. Han hade nu utvalt ridbanan å regementsområdet vid Viksäng, där hanen ivrigt sjöng från en av de första dagarna i juli till omkring den 1 augusti. Huruvida ett då inträffat störtregn med starkt vattenflöde förstörde boet kunde ej med visshet utrönas. Växtligheten å området, bestående av klöver, timotej och högt gräs, lämnades genom ingripande av länets naturvetenskapliga förening orörd.

Å Fagerön under Engsö i branten mot stora segelleden Västerås—Stockholm häckade 1932 pilgrimsfalk. Vid besök å boplatsen, en skrevla i branten, sista dagarna i juli, visade sig båda fåglarna — hannen ilsket skrikande i lovar över fridstörarna — och två nyss flygga ungar. Å ett i vattnet utskjutande lågt bergsparti hade de gamla plockat och styckat rovet, innan det fördes till boet, och kunde av härstädes och i närheten befintliga rester utläsas fåglarnas matsedel. Den var icke dålig. Undertecknad kunde bland dessa rester räkna 17 olika fågelarter. Största tributen hade skrattmåsen lämnat. Ben efter tre slagna tamduvor funnos också.

Från 18 oktober till 16 november uppehöll sig ett yngre exemplar av kungsörn inom och i omedelbar närhet av staden. Efter rekognoscering av stadsområdet valde örnen omkring 20 oktober sina sittallar och nattkvist i närheten av Villa Framnäs uteder Viksängslandet. — Det föreföll, som om han skulle vara förtjust i armflygarnas prestationer; sålunda kunde han långa stunder åtfölja flygmaskinerna. Han omhulldades på allt sätt av innehavarrinnan av Framnäs hönsgårdar, fru Elsa Rosén-Andersson, och matades av henne dagligen med kött, som han tog 15 meter från villan. Det utlades att börja med å en stenbarriär och sedermera å en gräsmatta med fritt läge. Under stark dimma den 16 november försvann »Gorgo», som han kallades, till stor sorg för fru Andersson och för många intresserade från staden, som särdeles under söndagarna vallfärdade till Framnäs för att besöka luftens konung. Han blev upprepade gånger uppmärksam i pressen samt även fotograferad och filmad.

Västerås den 4 jan. 1933.

Ragnar Tenow.

En vitnäbl

ung hona, sköts i de Holmön, Västerbotten, av honom till Riksmuse. Åren ha då och då ut såsom även omtalats i sällsynt, men då den så författare i ornithologi vitnäbbade islommens någon förskjutning mot att den enligt COLLET ehuru visserligen ett e där redan på 60-talet. råde torde kunna anses Semlja och Kariska ha ej på Nordsibiriska ö: Alaska och någon del :

Sidens

I F. o. Fl. 1932, 1 »Sidensvansar, *Ampelis*, ett meddelande av un denna art uppträtt flo slutsatsen, att deras kul fel kom att heta) sanno juni. Emellertid är det klaring. Jag finner, at vänligheten i brev me vare flerfaldiga gånger grupper av sidensvans andras närhet, flockvis derna.

Det av skogsförval funna boet innehöll 4 hunnit värpa vid tiden det av professor LÖNN nämnda boet torde de nylagda, enär det uppg av juli. Denna uppgift het, men förefaller myc von Post d. 17 juli i 1 flugna ungar, och att diga ägg omkring d. : läggningen och ungar vara så väl känd, me delser svårligen vara.

Enligt den förut o intresserad och kunnig